

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код СДРПОУ 39582357

від _____ № _____
на № _____ від _____

Рішення № 229 від "23" травня 2019 р. про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі - Закон) розглянула проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 24 жовтня 2002 р. № 1569 та визнання такою, що втратила чинність, постанови Кабінету Міністрів України від 09 липня 2008 р. № 636» (далі – проект постанови), а також документи, що надані до нього листом Міністерства фінансів України від 16.04.2019 № 34020-06-5/10704.

За результатами розгляду проекту постанови та відповідного аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону

встановлено:

проект постанови розроблено з метою спрощення механізму справляння єдиного збору шляхом уніфікації платіжного документа та виключення необхідності проставлення посадовими особами митних та контролюючих органів на товаросупровідних (товаротранспортних) документах відміток, що засвідчують факт здійснення контролю - відбитки штампів та печаток, а також задля забезпечення належного рівня надходження єдиного збору, який справляється у пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон України.

Проте, Міністерством фінансів України під час підготовки зазначеного проекту постанови не дотримано вимог статей 4, 7 та 8 Закону, беручи до уваги таке.

Засадами державної регуляторної політики, визначеними Законом, встановлюється необхідність доведення регуляторним органом доцільності прийняття та впровадження в дію кожного окремого регуляторного акта.

При цьому, враховуючи вимоги статті 21 Закону, ДРС приймає рішення про погодження або про відмову в погодженні проектів регуляторних актів з урахуванням як самого проекту акта, так і супровідних до нього документів, визначених цим Законом, обов'язковим серед яких є, насамперед, Аналіз регуляторного впливу цього проекту акта.

Згідно з нормами абзацу одинадцятого статті 1 Закону документом, який містить обґрунтування необхідності державного регулювання шляхом прийняття регуляторного акта, аналіз впливу, який справлятиме регуляторний акт на ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також обґрунтування відповідності проекту регуляторного акта принципам державної регуляторної політики – є Аналіз регуляторного впливу (далі - АРВ).

Аналіз регуляторного впливу до проекту регуляторного акта повинен містити обов'язкові положення, визначені статтею 8 Закону.

У цьому випадку, наданий розробником АРВ до проекту постанови містить формальний опис запропонованих ним змін, не є інформативним, та не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

1. Так, у розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Однак, розробником не розраховано вказану в цьому розділі АРВ кількість витрат часу громадян та суб'єктів господарювання на отримання відміток, що засвідчують факт здійснення контролю - відбитки штампів та печаток, а також не проведено розрахунок сум економії як для громадян, так і для суб'єктів господарювання за рахунок зменшення часу на виконання процедур визначення суми до сплати єдиного збору шляхом порівняння сум зазначених витрат за чинного регулювання, а також визначених у спосіб запропонований проектом постанови.

Поряд з цим, розробником без належного обґрунтування не встановлено загальну кількість та структуру суб'єктів господарювання, на яких поширюватиметься дія цього акта в цілому, що не дозволяє встановити масштаб впливу запропонованого проектом постанови регулювання на відповідне бізнес-середовище.

Слід підкреслити, що факт відсутності належним чином проведеного економічного аналізу запропонованих альтернатив не дозволить у подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

2. У розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей, не проаналізовано причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного, що є порушенням принципу ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок

мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

3. У розділі V АРВ «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» розробником не описано механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто яким чином будуть діяти положення проекту постанови та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

Водночас у цьому розділі АРВ розробнику доцільно аргументувати ефективність встановлення розрахунку сум єдиного збору, який справляється з транспортного засобу залежно від його місткості, загальної маси або габаритних параметрів, саме у запропонованій проектом постанови редакції, та з використання відповідних складових розрахунку, розмір яких збільшено порівняно з чинною редакцією постанови Кабінету Міністрів України від 24 жовтня 2002 року № 1569 «Про затвердження Порядку справляння єдиного збору у пунктах пропуску через державний кордон».

4. При заповненні розділу VI АРВ «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» розробником також не обраховано витрати органів виконавчої влади на виконання вимог регуляторного акта згідно з Додатком 3 до Методики, що не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання та держави, та чи витрати держави не є оптимальними і не містять ознак корупційних ризиків.

5. Розділ VIII АРВ «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» заповнено з порушенням вимог Методики. Так, крім обов'язкових показників результативності, розробнику також необхідно визначити не менше ніж три кількісних показники, які безпосередньо характеризують результативність дії регуляторного акта та які підлягають контролю (відстеження результативності).

Крім цього, розробнику слід врахувати, що статтею 7 Закону встановлено вимоги щодо затвердження і оприлюднення регуляторними органами планів діяльності з підготовки ними проектів регуляторних актів на наступний календарний рік до 15 грудня поточного року.

Такий план діяльності повинен містити визначення видів і назв проектів, цілей їх прийняття, строків підготовки проектів, найменування органів та підрозділів, відповідальних за розроблення проектів регуляторних актів.

При цьому, згідно з частиною четвертою статті 7 Закону, якщо регуляторний орган готує або розглядає проект регуляторного акта, який не внесений до затвердженого цим регуляторним органом плану діяльності з

підготовки проектів регуляторних актів, цей орган повинен внести відповідні зміни до плану не пізніше десяти робочих днів з дня початку підготовки цього проекту або з дня внесення проекту на розгляд до цього регуляторного органу, але не пізніше дня оприлюднення цього проекту.

Такі зміни до плану діяльності також підлягають обов'язковому оприлюдненню не пізніш як у десятиденний строк після їх затвердження.

Однак, під час попереднього розгляду з'ясовано, що проект постанови не внесений до Плану діяльності з підготовки проектів регуляторних актів на 2019 рік у порядку передбаченому статтею 7 Закону. Зазначене порушує один з ключових принципів державної регуляторної політики - принцип прозорості та врахування громадської думки.

З огляду на вищевикладене, за результатами розгляду положень проекту постанови та аналізу його регуляторного впливу, встановлено, що проект розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики: ефективності, збалансованості, передбачуваності, прозорості та врахування громадської думки, визначених статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», а також вимог статті 8 цього Закону в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами).

Ураховуючи зазначене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 24 жовтня 2002 р. № 1569 та визнання такою, що втратила чинність, постанови Кабінету Міністрів України від 09 липня 2008 р. № 636».

**Голова Державної регуляторної
служби України**

Ксенія ЛЯПІНА

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____
на № _____ від _____

РІШЕННЯ

про погодження проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянула проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 24 жовтня 2002 р. № 1569 та визнання такою, що втратила чинність, постанови Кабінету Міністрів України від 09 липня 2008 р. № 636» (далі – проект постанови), а також документи, що надані до нього листами Міністерства фінансів України від 16.04.2019 № 34020-06-5/10704 та від 29.07.2019 № 34020-06-5/19316 з урахуванням листа ДРС від 23.05.2019 № 3505/0/20-19.

За результатами розгляду проекту постанови, а також аналізу його регуляторного впливу, на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», та керуючись частиною четвертою статті 21 цього Закону, Державна регуляторна служба України

вирішила:

погодити проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 24 жовтня 2002 р. № 1569 та визнання такою, що втратила чинність, постанови Кабінету Міністрів України від 09 липня 2008 р. № 636».

Голова

Ксенія ЛЯПІНА

Запорозьська
т. 254-52-21

Запорозьська Іліна Сергіївна

РІШЕННЯ № 395 від 29.08.2019

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від

2018 р.

№

Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 24 жовтня 2002 р. № 1569 та визнання такою, що втратила чинність, постанови Кабінету Міністрів України від 09 липня 2008 р. № 636

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 24 жовтня 2002 р. № 1569 «Про затвердження Порядку справляння єдиного збору у пунктах пропуску через державний кордон» (Офіційний вісник України, 2002 р., № 4, ст. 2004; 2008 р., № 53, ст. 1768; № 93, ст. 3077; 2009 р., № 39, ст. 1300; 2011 р., № 78, ст. 2882) зміни, що додаються.
2. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 09 липня 2008 р. № 636 «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 53, ст. 1768).

Прем'єр-міністр України

В. ГРОЙСМАН

1. Автобус	від 10 до 30 місяць включно	$4 - 0,04 \times L$
	понад 30 місяць	$10 + 0,04 \times L$
2. Вантажний автомобіль або без причепа та тягач або без напівпричепа	до 20 тонн включно	$10 - 0,04 \times L$
	понад 20 до 40 тонн включно	$20 - 0,04 \times L$
3. Великоваговий автотранспортний засіб	понад 40 до 44 тонн включно	$20 - 0,2 \times L$
	понад 44 до 52 тонн включно	$20 + 0,4 \times L$
	понад 52 до 60 тонн включно	$20 - 0,54 \times L$
	понад 60 тонн (за кожні наступні 10 тонн)	$20 - 0,54 \times L + (M - 60)/10$ $\times 1,56 \times L$, якщо $(M - 60)/10 \geq 1$
4. Великоваговий автотранспортний засіб з перевищенням установленого осьового навантаження	до 5 відсотків включно	$-0,1 \times L$
	від 5 до 10 відсотків включно	$-0,2 \times L$
	від 10 до 20 відсотків включно	$-0,54 \times L$
	понад 20 відсотків (за кожні наступні 5 відсотків)	$-0,54 \times L - (O - 20)/5$ $\times 0,3 \times L$; якщо $(O - 20)/5 \geq 1$
5. Великогабаритний автотранспортний засіб з перевищенням встановленої ширини, висоти, довжини	за кожний параметр	$+0,06 \times N \times L$
6. Залізничний вагон, контейнер		$4 \times V$ $4 \times K$

Умовні позначення: L – протяжність маршруту; M – фактична маса великовагового автотранспортного засобу; O – фактичне осьове навантаження, що перевищує максимальне згідно із законодавством; N – кількість параметрів з перевищенням габаритних розмірів згідно із законодавством для даного виду транспорту; V – кількість залізничних вагонів; K – кількість контейнерів.

